Programowanie Funkcyjne 2018

Lista zadań nr 12

16 stycznia 2019

Zadanie 1 (2 p.). Powiemy że m jest typem *transformatorów strumieni*, jeśli jest zainstalowany w następującej klasie typów:¹

```
{-# LANGUAGE FunctionalDependencies, FlexibleContexts, FlexibleInstances #-}
class Monad m => StreamTrans m i o | m -> i o where
  readS :: m (Maybe i)
  emitS :: o -> m ()
```

Transformator strumieni StreamTrans m i o konsumuje elementy strumienia wejściowego (typu i) i wytwarza elementy strumienia wyjściowego (typu o). W tym celu może przeczytać element strumienia wejściowego (operacja readS, która zwraca Nothing gdy przeczytaliśmy już wszystkie elementy strumienia wejściowego) lub wyemitować element strumienia wyjściowego (operacja emitS) — a ponieważ kolejność obliczeń ma znaczenie, od konstruktora typu m wymagamy aby był monadą.

Przykładem prostego transformatora strumieni jest obliczenie zamieniające w napisie wszystkie wystąpienia dużych liter na odpowiadające im małe litery. Zaimplementuj obliczenie toLower :: StreamTrans m Char Char => m Integer, które zamienia wielkie litery w strumieniu wejściowym na odpowiadające im małe litery, pozostawia resztę znaków bez zmian, a którego wynikiem jest liczba wykonanych zamian.

Zadanie 2 (3 p.). Obliczenia z poprzedniego zadania nie umiemy jeszcze przetestować, gdyż nie mamy żadnej instancji klasy StreamTrans. Możemy jednak sprawić, żeby monada IO służyła do transformowania ciągów znaków wczytywanych ze standardowego wejścia na ciągi znaków wyświetlane na ekranie. Uzupełnij poniższą definicję i przetestuj rozwiązanie poprzedniego zadania:

```
instance StreamTrans IO Char Char where
```

Transformatorów strumieni możemy też używać, żeby przetwarzać listy wartości dowolnego typu wejściowego na listy wartości odpowiedniego typu wyjściowego. W tym celu zdefiniujmy typ obliczeń wczytujących dane z listy elementów typu i, tworzących listę wypisanych elementów typu o, a których wynik ma typ a:

```
newtype ListTrans i o a = LT { unLT :: [i] -> ([i], [o], a) }
Zainstaluj typ ListTrans i o w klasach Monad i StreamTrans, uzupełniając poniższe definicje.
instance Monad (ListTrans i o) where
    ...
instance StreamTrans (ListTrans i o) i o where
```

Zauważ jednak, że wciąż nie umiemy wywołać obliczenia z poprzedniego zadania przy użyciu tych definicji. W tym celu potrzebować będziemy funkcji transform :: ListTrans i o a -> [i] -> ([o], a). Zdefiniuj ją i użyj do przetestowania obliczenia z poprzedniego zadania.

Zadanie 3 (4 p.). Jednym z najbardziej klasycznych zastosowań transformatorów strumieni są leksery, czyli programy zamieniające ciągi znaków w ciągi (bardziej abstrakcyjnych) tokenów, w pierwszym etapie parsowania. Rozważmy składnię konkretną języka wyrażeń arytmetycznych daną następującą gramatyką EBNF (przyjmujemy że klasy znaków letter, digit, alphaNum, blank to odpowiednio litery, cyfry, znaki alfanumeryczne i białe znaki):

 $^{^{1}}$ Używamy rozszerzenia kompilatora GHC pozwalającego na ustalanie zależności pomiędzy parametrami klasy typów.

Powyższa gramatyka nie jest jednoznaczna (operatory nie mają ustalonej siły wiązania ani łączności), ale ponieważ nie parsujemy programu, a tylko przetwarzamy go na bardziej abstrakcyjną postać — nie ma to znaczenia.

Zdefiniuj typ Token definiujący tokeny powyższego języka i obliczenie lexer :: StreamTrans m Char Char => m (), a następnie przetestuj jego działanie. Białe znaki nie są istotne semantycznie i powinny być przez lekser usuwane.

Zadanie 4 (3 p.). Podobnie do klasy reprezentującej transformatory strumieni możemy reprezentować obliczenia używające liczb pseudolosowych:

```
class Monad m => Random m where
  random :: m Int
```

Prosty typ obliczeń z losowością możemy zdefiniować jako obliczenia z jednoelementowym stanem będącym liczbą całkowita, reprezentującym aktualną wartość zarodka losowego:

```
newtype RS t = RS \{unRS :: Int \rightarrow (Int, t)\}
```

Zainstaluj RS w klasach Monad i Random, a następnie użyj go aby zrandomizować działanie Twojego programu grającego w Nim (z poprzedniej listy).

Wskazówka: Będziesz potrzebować funkcji wykonującej obliczenie losowe z podanym początkowym ziarnem, withSeed :: RS a -> Int -> a. Przykładowa funkcja generująca wartości pseudolosowe jest dana przez kolejne wartości ciągu a_i , gdzie a_0 jest początkowym ziarnem losowym, a kolejne wyrazy zdefiniowane są następująco:

```
\begin{aligned} b_i = &16807 \cdot (a_i \mod 127773) - 2836 \cdot (a_i \div 127773) \\ a_{i+1} = &b_i \qquad \qquad \text{gdy } b_i > 0 \\ a_{i+1} = &b_i + 2147483647 \qquad \qquad \text{w p.p.} \end{aligned}
```

Zadanie 5 (6 p.). Kolejnym przydatnym rodzajem obliczeń są obliczenia niedeterministyczne. Możemy je zamodelować następująco:

```
class Monad m => Nondet m where
  amb :: m a -> m a -> m a
  fail :: m a
```

Przyjmujemy tu, że operator amb jest operatorem niedeterministycznie wybierającym jedno z dwóch przekazanych mu obliczeń, zaś operator fail jest operatorem porażki (w pewnym sensie odpowiadającym zgłoszeniu wyjątku). Zdefiniuj typ danych RegExpr reprezentujący wyrażenia regularne, a następnie użyj obliczeń niedeterministycznych aby zdefiniować obliczenie match :: Nondet m => RegExpr -> String -> m () sprawdzające czy dany napis jest rozpoznawany przez wyrażenie regularne.

Wskazówka: Najłatwiej zdefiniować takie obliczenie przetwarzając prefiks sprawdzanego napisu i (w przypadku sukcesu) zwracając pozostałą jego część. Wtedy aby zdefiniować match wystarczy sprawdzić czy umiemy dopasować się do takiego prefiksu żeby pozostały fragment był listą pustą (w przeciwnym wypadku wystarczy użyć operacji fail).

Zadanie 6 (2 p.). Aby uruchomić obliczenia niedeterministyczne możemy użyć (między innymi) typów [] i Maybe. Zdefiniuj odpowiednie instancje i funkcje uruchamiające dla tych typów. Jak użycie jednej lub drugiej z tych implementacji wpływa na Twoje rozwiązanie poprzedniego zadania?